EJ 03 CITAACC JOURNAL 2026 I MARCH

திருக்குறள்

குறள்:

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

விளக்கம்:

நட்புச் செய்தபிறகு நட்பை உடையவர்க்கு அதிலிருந்து விடுதலை இல்லை, ஆகையால் ஆராயாமல் நட்புச் செய்வது போல் கெடுதியானது வேறு இல்லை.

அன்பு நண்பர்களே,

உங்கள் அனைவருக்கும் எங்களது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள். கற்பனை திறம் கொண்டு, காவியம் படைக்க வல்லார் பலர் உளர். இருப்பினும், ஏடுஎடுத்து எழுத, உந்து சக்தியும், காரணப்பொறியும் வேண்டும். நம்மை சுற்றி நிகழ்வன எல்லாம் நம்மை பாதிப்பதில்லை.

பாதிக்கும் எல்லா பொருளும் பேசு,எழுது பொருளாவதில்லை. ஒரு பொறி, ஒரு தாக்கம், ஒரு கோபம், ஒரு கீற்று, ஒரு உவகை, உடன் கற்பனை அருவியாய் மாறும். தூரிகை போகுமிடெமெல்லாம் , எண்ண தூறல்கள் சிந்தும், சிதறும். திரும்பி பார்க்கையிலே, கிறுக்கல் என நாம் மதிப்பிட்டுருந்தவை, காலத்தால் அழியாத சின்னமாய் மாறியிருக்கும்.

தூக்கம் வராத எதோ ஓர் இரவு..., ஏக்கத்துடன் பொழுது கழியாத எதோ ஒரு நள்ளிரவு இளங்காலை, சுடுமதியம்...நிறைவு அடையாத உணர்வு... எண்ணத்தை, எழுத்தில் காண முயலும் தருணம், அங்கு பிரசவித்திருக்கும் ஓர் உயிர். ஆம், அங்கு பிறந்திருக்கும் ஒரு மகோன்னத காவியம். எல்லாமே, கவிதையாக, மிக பெரும் காப்பியமாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதோ, உங்களுடன் நான் இப்போது பேச நினைப்பதும் என்னை பொறுத்தவரை பின்னாளில் நான் திரும்பி பார்க்கும் போது,

என்னை பெருமிதம் அடைய வைக்கும் ஒரு நினைவு தூணே.

இதற்கான, ஒரே அளவு கோல், நான் சொல்ல நினைத்ததை சொன்னேனா? நான் சொல்ல நினைத்ததை நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்களா? அது செயலாய் மாறக்கூட தேவையில்லை. ஒரு சிறு புரிதலை, வெளிப்பாட்டினை, பரிமாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தாலே போதுமானது. அந்த விதை, பின்னர் ஆல விருட்சமாகும்.

செடியை, கொடியை, மலரை, காயை, கனியை, நம் எழுத்தில் காண, விரும்பி வேண்டி அழைக்கிறேன், வாருங்கள், எழுதுங்கள், CITAACC e-Mag பூத்து குலுங்கும் சோலையாகிட...

அன்புடன்
உங்கள் ஆசிரியர்

பொறுப்பு துறப்பு:

இந்த இதழில் வெளி வரும் கதை, கட்டுரை, கவிதை, துணுக்குகள் அனைத்திலும் உள்ள கருத்துக்களின் உண்மைத்தன்மை, நம்பகத்தன்மை, துல்லியம், பொருள் ஆகியவற்றிற்கு அவற்றின் ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவார். CITAACC மின்னனுஇதழின் ஆசிரிய குழுவோ, CITAACC குழுவோ எவ்விதத்திலும் பொறுப்பாகாது என தெரிவித்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆசிரியர் குழு

FROM THE PRESIDENT'S DESK

P.Saravanaraja
President - CITAACC
1988 - Civil

Dear friends ,

Hope you have had the best financial year ending in March 2026 . Sure , all of us are looking forward to a great 2026-27 too .

For CITAACC , last month was eventful. We participated in OSAN day on 14-3-26. There was an expo conducted at the college campus which opened up new doors to entrepreneurs and business people amongst the alumni.

We had a film show at LV Prasad studios during the 3rd week of March, which was a resounding success . 220 seats were booked by our members and we declared house full and stopped taking booking.

This was second such House Full event happening in a span of 45 days . The previous one was CXO's meet which also ran full house .

The movie show dinner was sponsored by the batch of 78 headed by our former president Mr.Subramanian .

We at EC are excited to conduct such full house shows as we could feel the whole hearted support of the members and their families.

We keep looking for the movers and shakers of CITAACC and continue to recognise them in every possible opportunity.

We are also looking forward to batches to come up and sponsor dinners and events in the days to come.

Few other events are lining up in the coming months. Sure you will like it . We are here to serve you in CIT style.

Best regards ,

P.Saravanaraja

எச்சரிக்கை ***

பல புதுமைகளை புகுத்தி திரைப்படம் எடுப்பது இந்த காலம். ஆனால், சொல்லும் கருத்திலேயே புதுமையை புகுத்தி, வழக்கத்தை மீறி, புரட்சிகரமான கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து, வெறும் பொழுதுபோக்க மட்டுமல்ல சினிமா என செயலில் காட்டியது அந்த காலம்.

சினிமா மூலம், நேர்த்தியான பல எண்ணங்களை மக்களிடையே கொண்டு செல்ல முடியும் என்பதை தொன்று தொட்டு நிரூபித்து வந்திருக்கிறது, தமிழ் பட உலகம். பல சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும், தலைவர்களும், புரட்சியாளர்களும், பெரும் பாடுபட்டு, மேடை போட்டு, மக்களை திரட்டி, தங்களுடைய பொன்னும் பொருளும் செலவழித்து, அரும்பாடுபட்டு, பரப்பி வந்த சீர்திருத்த கருத்துக்களுக்கு, கடும் எதிர்ப்பு இருந்து வந்தது. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும், இக்கருத்துக்களை, இயல், இசை, நாடக வடிவில் வெகு எளிதாக மக்கள் மனம் கவரும்வண்ணம் சொன்னவர்கள், ஒரு சிலரே. அந்த மகா கலைஞர்கள், தங்கள் சொந்த நலனை,

குடும்பத்தை, சொத்து சுகங்களை பற்றி எல்லாம் கவலை கொள்ளாமல், நற் கருத்துகளை, மக்கள் முன் வைத்தனர். அவர்கள் யாவரும் சாகாவரம் பெற்றவராக கருதப்படுவர். நிகழ்காலம் குறித்த தன்னுணர்வும் எதிர்காலம் குறித்த தொலைநோக்குப் பார்வையும் கொண்ட கலைஞர்கள் காலத்தில் நீடித்து வாழ்கிறார்கள். அந்த வரிசையில், தமிழக வரலாற்றில், மறக்க, மறுக்க முடியாத இடத்தில் இன்றளவும் நின்று சாதித்து கொண்டிருப்பவர், அமரர் 'கலைவாணர் N.S.கிருஷ்ணன்.

அப்போதைய திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் நாகர்கோயில் அருகில் ஒழுகுனசேரியில், சுடலைமுத்து இசக்கி அம்மாள் தம்பதியருக்கு 1908 ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் மாதம், ஒரு ஏழை குடும்பத்தின் பிள்ளையாக பிறந்தவர்தான் நாகர்கோயில் சுடலைமுத்து கிருஷ்ணன். தந்தைக்கோ, தபால் அலுவலகததில் ஓட்டுநர் வேலை. ஏழ்மையிலிருந்து தப்பிக்க, சிறு வயதிலே படிப்பை நிறுத்தி விட்டு, பல பணிகளை மேற்கொண்டார் NSK. அவற்றில் ஒன்று, நாடக கொட்டகைகளில் சோடாகலர் விற்பது. அன்றுதொட்டே நாடகங்களின் மீது ஈர்ப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது.

1925 ஆம் ஆண்டு, TKS சகோதரர்கள், தங்களின் புதிய நாடக குழுவிற்காக ஆட்களை தேர்வு செய்ய நாகர்கோயில் வந்திருந்தனர். சரியான சிறுவர்களை தெரிவு செய்து, அவர்களை பெண்வேடத்திற்கு பயன்படுத்துவது வழக்கம். அப்படி அழைத்துவரப்பட்டவர்களுக்கு, பாடல் பயிற்சி, சுவாமி சங்கரதாஸ் அவர்களின் பாடல்களை கொண்டு, திரு.T.K.சண்முகத்தால் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. ஒரு முறை, தண்ணீர் அருந்த பயிற்சியின் இடையே சண்முகம் அவர்கள் உள்ளே சென்று திரும்ப வந்து பார்த்த போது சிறுவர்கள் பாடலை பாடி கொண்டிருந்தனர். சிறுவர்களுக்கு பாடலை பயிற்றுவித்து கொண்டிருந்தது இளம் சிறுவனான NSK. அவரின் திறமையின் அளவினை கண்டு மகிழ்ந்த சண்முகம் அண்ணாச்சி, அன்று முதல், NSK-வை சிறுவர்களுக்கு பாடல் பயிற்சி அளிக்கும்படி பணித்தார். ஒரு முறை, மனோகரா நாடகத்தின் மிக சவாலான பாத்திரமான வசந்தசேனையின் மகனாக, மனநலம் குன்றிய வசந்தன் வேடம் புனைபவர் நாடகத்திற்கு வராமல் கம்பி நீட்டி விட்டார். அதிக வசனமும், பயிற்சியும் தேவைப்படும் அந்த பாத்திரத்திற்கு எவரும் கிடைக்க மாட்டார்கள். விதிப்படியே நடக்கட்டும் என்று நாடக ஆசிரியரும், தயாரிப்பாளரும் சோர்ந்து போயிருந்த வேளையில், அப்பாத்திரத்தில் நடித்து பின்னி எடுத்து விட்டார் NSK. அவர் மிகுந்த திறமைசாலி என்பது இதன் மூலம் தெரியவந்தது. சுதந்திர வேட்கையுடன் கூடிய நாடக பாத்திரங்களில் NSK கூடுதலாக ஜொலித்தார். மேலும், தன்னுடைய தனித்தன்மை, நகைச்சுவையுடன் நாடகங்களில் அவரின் நடிப்பும், வசனமும், மக்களை வெகுவாக கவர்ந்தது.

ஒரு நாடகத்தின் காட்சியின் போது, நாடக அரங்க அமைப்பாளர் திரை படுதாவை இறக்க மறந்துவிட்டார். சட்டென்று கவனித்து விட்ட NSK, அப்போது தன்னுடன் ஜோடியாக நடித்த மதுரத்திடம், 'நான் சொன்னது மனுசுல படுதா , நினைவிலே படுதா, படுதா, படுதா என்று திரும்ப திரும்ப சொல்ல, உடனே உஷாரான, அரங்க அமைப்பாளர், படுதாவை கீழே இறக்கினார். இது அவரின் சமயோசித நகைச்சுவையுணர்வுடன் கூடிய புத்திசாலித்தனத்திற்கு அடையாளம். பிறகு ஒரு முறை நாகர்கோயிலில் கோவலன் நாடகம் நடந்த போது தலைமை தாங்க, செய்குத் தம்பி பாவலர் என்னும் பிரபலமான சதாவதானி வந்தார். உள்ளூர் நடிகன் என்பதால் நாகர்கோயில் மக்கள் கிருஷ்ணனுக்கு வெள்ளிப்பதக்கம் வழங்க முடிவு செய்தனர். ஆனால் பாவலர் நாடகத்தை கடுமையாக விமர்சனம் செய்தார். உரையின் முடிவில் அவர் "இங்கு பாண்டியனாக நடித்த கிருஷ்ணன் அருமையாக நடித்தான் அவன் ஒருகாலத்தில் கலைவாணனாக ஜொலிப்பான்" என்று வாழ்த்தி பதக்கத்தை அணிவித்தார். பாவலர் சொன்னது பிற்காலத்தில் பலித்தது!!! AVM படக்கம்பெனி உருவாகாத காலத்தில், மெய்யப்ப செட்டியார், 'சரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்' எனும் பெயரில் இசை தட்டு வெளியிட்டு கொண்டிருந்தார். அவர், NSK வை அழைத்து, கோவலன் நாடகத்தில் பாடிய பாடல்கள் எல்லாம் திரட்டி, சுண்ட காய்ச்சிய பாலாக, குறுகிய இசை வடிவமாக வெளியிட்டார்.

அதில் அற்புதமாக பாடியிருந்தார் NSK. ஆங்கில பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் பாராட்டி எழுதின. மிக கடுமையாக விமர்சனம் செய்யும் திரு. ஸ்ரீனிவாசன் என்பவர் கூட, NSK மிக சிறந்த கதா மேதாவி என போற்றப்படுவார் என பாராட்டி எழுதவும், அனைவரது கவனமும், கண்களும், NSK நோக்கி திரும்பின. வாய்ப்புகள் குவிய தொடங்கின. அனைத்து இசை வாத்தியங்கள், ஓவியம் போன்ற பல வித்தைகளை கற்று தேர்ந்தார். இதுவே பிற்காலத்தில், அவர் ஏற்று நடித்த பாத்திரங்களில் மிக இயற்கையான நடிப்பை அவர் வழங்க ஏதுவாக இருந்தது. புராண நாடகங்களே பெருமளவு இருந்துவந்த காலத்தில், கந்தஸ்வாமி முதலியாரின் வருகை, நாடக உலகில் சமூக, ஜனரஞ்சகமான கதைகள் உருவாக, அதிலும் பல வேடங்களில் மின்ன தொடங்கினார். மேனகா எனும் நாடகத்தில் அவர் ஏற்ற 'சாமா ஐயர்' என்ற பாத்திரம் வெகுவாக பேச பட்டது.

மதராஸ் மாகாணத்தில் வசதியான ஸ்டுடியோக்கள் இல்லாத காரணத்தால் ஒரு முறை பூனே நகரத்திற்கு அனைவரும் பயணப்பட்டனர்.

படபிடிப்பிற்கு புகைவண்டியில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது அழைத்து சென்ற ஒருங்கிணைப்பாளர் ஓரிரு நாள் கழித்து வருவதாக கூறி ஒதுங்கிவிட, பொறுப்பு NSK தலையில் விழுந்தது. கையிலோ காசு இல்லை. உடனே கூட இருந்த குழுவினரிடம் கடனாக கேட்க செல்ல, அப்படி பெண் பாத்திரத்தில் நடிக்க வந்த மதுரம் அவர்களிடம், அம்மா உங்களிடம் உள்ள பணத்தை கொஞ்சம் கொடுங்கள் நிச்சயம் திருப்பி தந்து விடுவேன் என்று என் எஸ் கே கேட்டார். குழுவினர் மீது உள்ள அக்கறை, அவரின் நேர்மை, கேட்ட தொனி ஆகியவற்றை கண்டு ஈர்க்கப்பட்ட மதுரம் நான் அணிந்திருந்த வளையல் போன்ற நகைகளை கழட்டி கொடுத்து, இதை வைத்துக்கொண்டு சமாளித்துக் கொள்ளுங்கள் பிறகு முடியும் போது திருப்பி தாருங்கள் என்று சொன்னார் இது அவர் தன் மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு. தான் கேட்டவுடன் தயங்காது தான் அணிந்திருந்த நகைகளை கொடுக்கும் அளவுக்கு தாராளமனது கொண்டவரை கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து போனார் NSK. இதுதான் அவர்களிடையே அரும்பிய காதலுக்கு முதல் அஸ்திவாரம்.

காதல் மன்னன் என்.எஸ்.கே.....

கிருஷ்ணனும் மதுரமும் நாளடைவில் காதலில் விழுந்தனர். என்.எஸ்.கே. பெண்கள் விஷயத்தில் கில்லாடி. அதற்கு முன்பே சொந்த ஊரில் நாகம்மையை திருமணம் செய்து இருந்தார்.அதை மறைத்து மதுரத்தை மணந்தார் டைரக்டர் ராஜா சாண்டோ முன்னிலையில், 1936 இல் திருமணம் நடைபெற்றது. நாகம்மை 1942 இல் இயற்கை எய்தினார்.. மதுரத்திற்கு பெண் குழந்தை பிறந்து சில நாட்களிலே உடல்நல குறைவினால் மறைந்து விட்டது. அதன் பின் மதுரத்திற்கு, குழந்தை பேறு கிட்டவில்லை. பின்னர் மதுரத்தின் வற்புறுத்தலின் பேரில், மதுரத்தின் தங்கை வேம்பு அவர்களை மிஷிரி மணந்து கொண்டார். நாகம்மைக்கு ஒரு மகன், வேம்பு மூலம் 7 குழந்தைகள்.

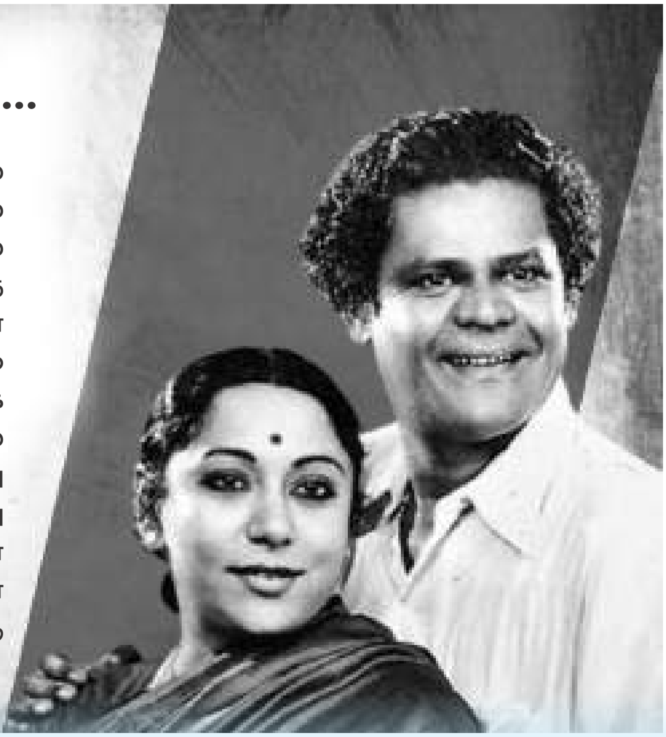

என் எஸ் கே மதுரம் ஜோடி மிக பிரபலம்; சுமாரான படங்கள் கூட இவர்களின் ட்ராக் இருந்தால் ஓடும். NSK விடம் ஒரு வழக்கம் உண்டு. அவர் படத்தின் திரைக்கதையை தெளிவாக கேட்டு கொள்வார். பிறகு, அதற்கு பொருந்தும் வகையில் ஒரு கிளை கதையை உருவாக்குவார். அந்த கிளை கதை, முக்கிய கதைக்கு எதிர் கோணத்தில் தொடங்கி பின்னர் நேர் கோணத்தில் சென்று சேர்ந்து விடும். உதாரணமாக, ஒரு பக்தி படத்தில், கிளை கதையில், மூட நம்பிக்கையை சாடி கிளை கதை அமைக்க பட்டிருக்கும். இருப்பினும், அது முக்கிய கதைக்கு பக்க பலமாக அமைந்து இருக்கும்.

படத்தின் வெற்றிக்கு, கிளை கதை முக்கிய பங்காற்றும். இன்றைய 'Comedy Tracks' க்கு இதுதான் முன்னோடி. பாரதியார் பாடல்களை முதன் முதலில் நாடகங்களில் அறிமுக படுத்தியவர் NSK தான். இதன் மூலம் சுதந்திர தாகமும், காந்தியத்தின் மீது ஈர்ப்பும் ஏற்பட்டது.

சமயோசித புத்திசாலித்தனத்தால், அவ்வப்போது, சிரிப்பு வெடிகளை போடுவது NSK-வின் வேலை. ஒரு முறை, அரசாங்க அலுவலர்களின் சங்கம் கலைவாணர் நாடகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. தலைமை ஏற்க வந்தவர் அன்றைய முதல்வர் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள். அன்றைய மாலை செய்திகளில், பஞ்சபடி இனி அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கிடையாது என செய்தி வெளிவந்திருந்தது. நாடகத்தின் ஒரு காட்சியில், மதுரம் அவர்கள் காபி கொண்டு வந்து கொடுக்க, அதனை பருகும் NSK முகம் சுளிக்கிறார். ஏன் என்ற கேள்விக்கு, 'காபியில் சர்க்கரை இல்லையே?' என கேட்க, மதுரம் ' தடை ' என்கிறார். ஏன் தடை என்ற கேள்விக்கு, அரசு ஊழியர்களுக்கு பஞ்சபடியே தடை செய்யப்பட்டுள்ளது, அதனால், காபியில் சர்க்கரைக்கு தடை என்று பதில் சொல்லவும், அரங்கமே சிரிப்பலையில் அதிர, மிக அதிகமாக ரசித்து சிரித்தது மூதறிஞர் ராஜாஜி தான்.

புகழின் உச்சாணி நோக்கி சென்று கொண்டுஇருந்த இவரது புகழ், இரு ஆண்டுகள் சரிந்து இருள் கவ்வ தொடங்கியது. திரை பிரபலங்களை பற்றி கிசுகிசு எழுதி பரபரப்பு, பணம் சேர்த்து வந்த லட்சுமிகாந்தன் என்பவர் சிலரால் தாக்கப்பட்டு, பின் மருத்துவமனையில் இறந்து போனார். இது குறித்த விசாரணையில், MKT, NSK, மற்றும் ஸ்ரீராமுலு எனும் பட தயாரிப்பாளர் ஆகியோர் மீது கொலைக்கு திட்டம் தீட்டியது என்று வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, மூவரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

(தொடரும்...)

*** கலைவாணர் போன்ற கலைஞர்களின் வாழ்க்கை பக்கங்கள் புரட்டப்படும் போது, அவற்றை எளிதாக ஒரு ஜாடிக்குள் அடைத்து விட முடியாது. சுவையான தகவல்களை பெற, நிச்சயம் பகுதி II பயணம் அவசியம்.

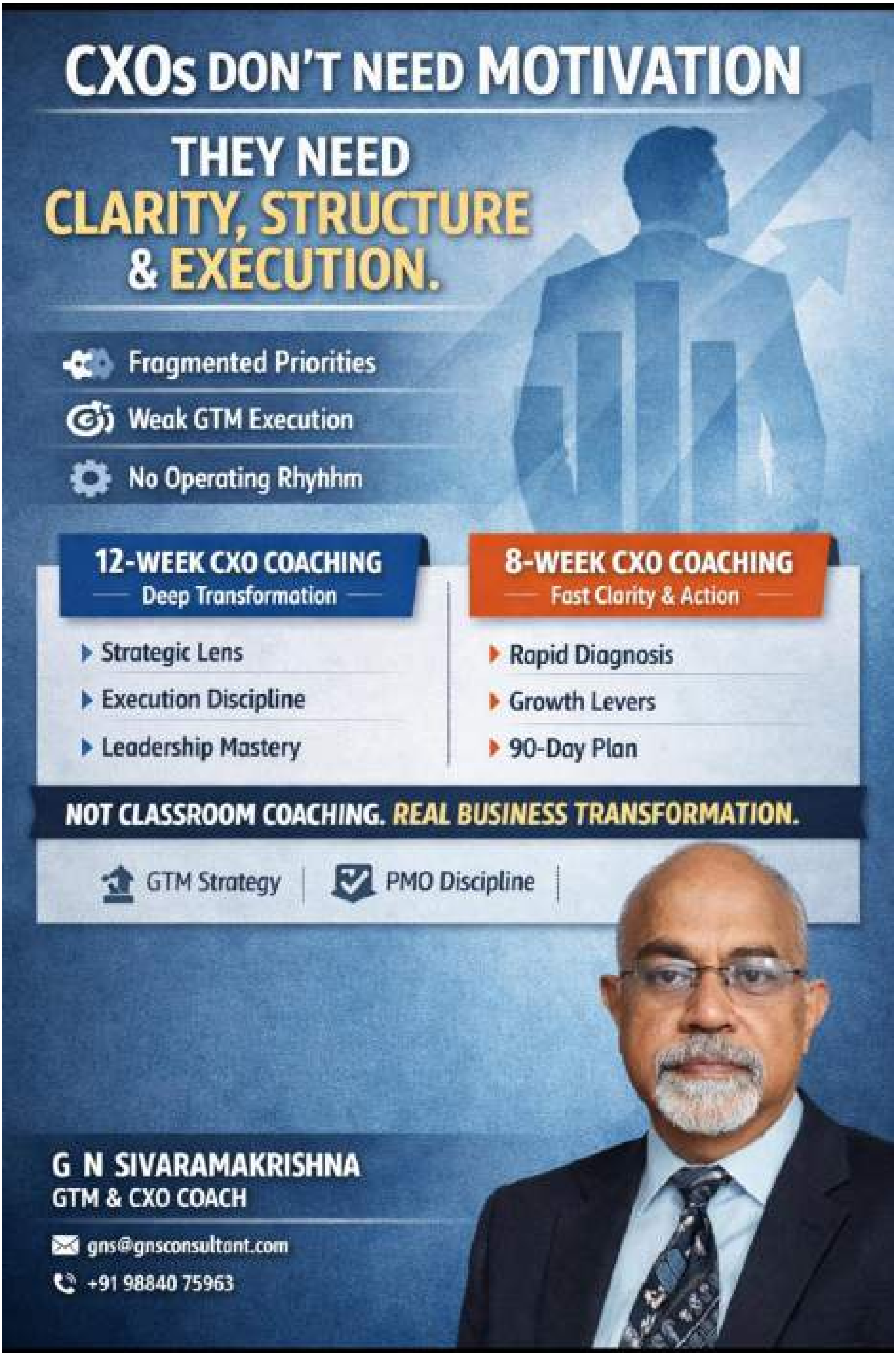
CXOs DON'T NEED MOTIVATION
THEY NEED
CLARITY, STRUCTURE
& EXECUTION.
Fragmented Priorities
Weak GTM Execution
No Operating Rhyhhm
12-WEEK CXO COACHING
Deep Transformation
Strategic Lens
Execution Discipline
Leadership Mastery
8-WEEK CXO COACHING
Fast Clarity & Action
Rapid Diagnosis
Growth Levers
90-Day Plan
NOT CLASSROOM COACHING. REAL BUSINESS TRANSFORMATION.
GTM Strategy
PMO Discipline
G N SIVARAMAKRISHNA
GTM & CXO COACH
gns@gnsconsultant.com
+91 98840 75963

ALTERNATE COOKING FUELS

India's Path to Energy Sovereignty & Clean Kitchen Transition

IOT & ESG Intelligence April 2026

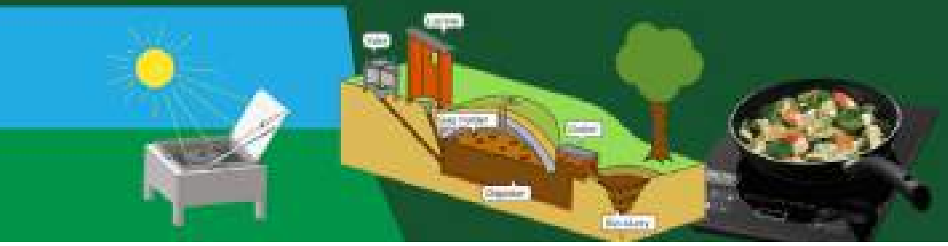

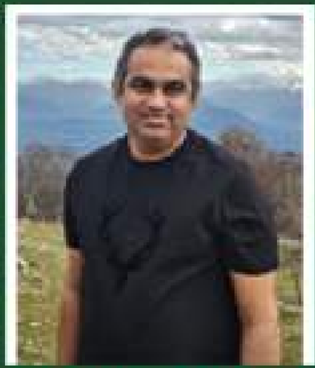

Karthik Swaminathan
1999 - Mechanical

31 MT	21 MT	⚡ ~20%	5.1M+	40%
LPG Consumed/yr	Imported FY25	E-Cook Cheaper	Biogas Plants	On Solid Fuels

Sources: MoPNG · IEEFA · Down To Earth · IISD · ScienceDirect · Data as of Q1 2026

#IoT #ESG #EnergyTransition #CleanCooking #IndiaEnergy #Sustainability #Biogas #ElectricCooking #ClimateAction #FutureOfEnergy #GreenSpace2

Table of Contents

01 Executive Summary
02 The Crisis: India's LPG Dependency
03 Alternate Cooking Fuels — Overview
04 Fuel Comparison Matrix
05 The IoT & ESG Opportunity
06 Policy Recommendations
07 The Road Ahead
08 About the Author

Executive Summary

✦ *India's kitchen is the frontline of its energy security battle. The time to diversify is now.*

India stands at a critical energy crossroads. With over 330 million LPG connections and annual consumption exceeding 31 million tonnes — against domestic production of just 13 MT — the country imports more than 68% of its cooking fuel. The ongoing geopolitical disruptions in the Strait of Hormuz have brought this vulnerability into sharp relief, triggering supply shortages across Kerala, Gujarat, and Maharashtra in early 2026.

This white paper, authored by Karthik Swaminathan — a Senior Management Consultant with deep focus on IoT and ESG — examines the landscape of alternate cooking fuels available to India, their economic viability, environmental credentials, and the critical role that IoT-enabled monitoring and ESG-aligned policy can play in accelerating the transition. The core thesis: India's clean cooking revolution must go beyond LPG to a diversified, technology-enabled, locally-resilient energy mix.

The Crisis: India's LPG Dependency

Imports have surged from approximately 6 MT in FY2012 to 21 MT by FY2025, driven largely by the success of PMUY which expanded clean cooking access to near-universal coverage. Over 103 million PMUY beneficiaries now depend on subsidised LPG.

Key Vulnerability Indicators

- **Import dependence:** Over 68% of LPG consumed is imported, primarily from Saudi Arabia and the Middle East.
- **Storage deficit:** India has only two underground LPG storage caverns — combined capacity is just two days of national consumption.
- **Price volatility:** When global propane prices exceed USD 700/MT, domestic retail prices cross □1,000 per cylinder, straining low-income households.
- **Subsidy burden:** LPG prices in Delhi rose 45% from FY2019–20 to FY2024–25, requiring continuous government intervention.
- **Connection-consumption gap:** Despite 115% household coverage, 40% of India's population still cooks primarily on solid fuels.

The 2026 supply disruption has also exposed the commercial kitchen sector's fragility. The Ministry of Environment temporarily permitted restaurants and hotels to switch to biomass pellets and coal — a step backward on emissions that underscores the urgency of building alternatives.

03 ALTERNATE COOKING FUELS

Alternate Cooking Fuels — Overview

Four credible, scalable alternatives to LPG exist today, each suited to different geographies, income groups, and infrastructure contexts.

Electric Cooking (E-Cooking)

The strongest near-term alternative for urban India. IEEFA's 2026 analysis confirms electric cooking is now approximately 20% cheaper than LPG and 14% cheaper than PNG in cities like Delhi. With India's

renewable energy share growing, e-cooking delivers lower cost and a shrinking carbon footprint. Induction cooktops are energy-efficient, safe, and require no import chain. New York State mandated all-electric buildings from 2026 — India can lead a similar urban transition.

KEY ADVANTAGES

- No import dependency — powered entirely by the domestic grid
- ~20% cheaper than LPG post the recent ₹60 price hike
- Highest cooking efficiency of any method (85–90%)
- Enables dual-use electricity connection — no separate fuel infrastructure
- IoT-ready: smart meters and load monitoring can optimise energy usage

Biogas / Compressed Biogas (CBG)

India's most indigenous and circular cooking fuel. The country has a 160-year history with biogas — the first anaerobic digestion plant was built in Bombay in 1857. Over 5.1 million family-type biogas plants are installed with a combined daily capacity of 4.43 million cubic metres. CBG can directly substitute LPG in both households and commercial kitchens. Gujarat's Mujkuva village and solar-steam kitchens near Vadodara are live proof this model scales.

KEY ADVANTAGES

- Zero import dependency — feedstock from kitchen waste, dung, and agri-residue
- Circular economy model: biogas slurry is a rich organic fertiliser
- Near-zero carbon emissions with proper plant management
- IoT sensors can monitor gas yield, pressure, and safety in real time
- Strong ESG narrative — ideal for corporate and rural CSR programmes

Solar Cooking

A fuel-free future for one of the world's sunniest nations. IOCL's advanced solar cookers with integrated panels are priced at approximately USD 500 per unit with zero lifecycle fuel cost. While upfront cost remains a barrier, solar-steam community kitchens near Vadodara are already feeding thousands daily. Carbon credits and green financing mechanisms can rapidly bring costs to accessible levels.

KEY ADVANTAGES

- Zero ongoing fuel cost post installation
- Carbon credits can offset the capital expenditure significantly
- Ideal for schools, temples, community kitchens, and SME canteens
- IoT integration: irradiance sensors can automate cooking schedules
- Perfect ESG showcase asset for corporates and social enterprises

Improved Biomass Cookstoves (ICS)

The critical bridge technology for the 40% of Indian households still on solid fuels. Improved cookstoves burn biomass 40–60% more efficiently than traditional chulhas, dramatically reducing indoor air pollution. They are the most accessible entry point in the energy transition for remote and tribal populations where LPG distribution infrastructure is absent.

KEY ADVANTAGES

- Immediate health impact — reduces indoor PM2.5 by up to 70%
- No fuel cost for households with access to agricultural waste
- Accessible bridge technology for remote and tribal populations
- IoT-enabled cookstoves can track emissions for carbon credit certification

to be continued...

THE BRAIN'S ENERGY ECONOMY

Why We Leave Things Unfinished - and How to Close the Loop

Rethinavelu Periyasamy,
CIT EEE - 1996 Batch

In both our homes and workplaces, finishing tasks seems like a simple expectation. Switch off the light when leaving a room. Close the jar after using it. Send the follow-up after a meeting.

Yet everyday life tells a different story.

- A light stays on long after the room is empty.
- A travel bag sits unpacked for days.
- A meeting ends—but the summary email never arrives.

These small lapses are so common that we often attribute them to laziness or forgetfulness. But neuroscience suggests a different explanation. In many cases, unfinished tasks are not about discipline at all—they reflect how the brain manages its **limited supply of mental energy**.

Much like a careful economist, the brain constantly decides where to spend effort and where to conserve it.

This invisible balancing act is what we might call **the brain's energy economy**.

The Mind's Attention Budget

The brain is continuously filtering what deserves attention. Among the many things competing for focus, it naturally prioritizes what feels urgent, rewarding, or interesting.

Consider a simple situation. If a parcel at the gate contains something you eagerly ordered, you are likely to collect it immediately. If it belongs to someone else, however, it may slip from memory-even after reminders.

The same pattern appears at work. High-visibility tasks capture attention quickly, while routine activities—updating trackers, sending summaries, organizing files—quietly move down the priority list.

This tendency reflects one of the brain's core rules: **spend energy where the perceived reward is highest.**

When the Mind Runs on Autopilot

Another reason tasks remain unfinished is that much of our daily behaviour operates automatically.

We focus on the main action—turning

on the light, retrieving an item, finishing a meeting. Once the primary objective is achieved, the closing step—switching the light off, putting something back, sending the follow-up—may simply not register.

Psychologists call this **attentional blindness**: we fail to notice what we are not actively focusing on.

The task was visible.

But the mind had already moved on.

Conserving Mental Energy

From an evolutionary perspective, the brain is designed to conserve effort whenever possible. Tasks that appear small or non-urgent—clearing clutter, closing containers, documenting updates—often seem optional in the moment.

Without immediate reward or consequence, the brain quietly postpones them.

As the day progresses, another factor intensifies this effect: **decision fatigue**. Every choice we make consumes mental energy. After dozens of decisions, the brain becomes less willing to invest effort in small finishing steps.

The result is familiar to many of us—tasks started with good intentions but left incomplete.

Closing the Loop

The encouraging news is that small behavioural shifts can significantly improve follow-through.

One useful approach is attaching **personal meaning** to tasks. When actions feel relevant, motivation increases. Putting things back where they belong saves time later. Sending a quick update today prevents tomorrow's confusion.

Another helpful strategy is using **visual cues**—reminders, checklists, or prompts that reduce reliance on memory.

Equally powerful is a brief **attention pause**. Before leaving a room, ending a call, or closing a meeting, asking a simple question can make a difference:

What still needs to be finished?

Some people also benefit from a **reverse checklist**, focusing on completion rather than initiation:

Turn on → turn off

Open → close

Meeting → summary

Even the simplest rule works wonders. If something takes less than a minute—switching off a light, rinsing a plate, sending a quick message—doing it immediately prevents unfinished tasks from accumulating.

The Quiet Power of Completion

Leaving things unfinished is rarely a failure of discipline. More often, it reflects how the brain allocates attention and protects its energy.

But small acts of completion carry an outsized impact. They bring order to physical spaces, clarity to professional work, and calm to the mind itself.

Sometimes the most powerful productivity habit is not doing more.

It is simply **closing the loop**.

Thanks to our Alumni M/s Ramesh Prasad and Sai Prasad, Exclusive Film show for CITAACC has become a regular Fun and Family event for us at CITAACC.

We had our quarterly movie screening on Sunday 22nd March 2026 evening and Movie ' **'Sirai'** was screened.Some 195+ CITAACC family members attended. 1978 Batchmates hosted a sumptuous Dinner and it was a great time.

The Vice President/CITAACC M Ramesh, who received the Distinguished Alumni Award this year at CIT Coimbatore on Sat, 14th March 2026, was honored by the Association. Mr Rajamanickam, Senior member honoured him. We also honoured Mr R Muthukumar, 1995 Alumni, our Jt Secy Tech, for his contributions in Tech work for our CITAACC and for maintaining our website, We honoured Dr Gunasekaran, 86 batch, Secretary of OSAN CITAA, Coimbatore, who attended this time.

We also honoured 2 Literary veterans and very well accomplished Tamil writers, Mr. Mu Ramanathan, 1981 Civil and Mr T N Krishnamurthy 1984-4 Civil, for getting Awards in the Literary circuits regularly. Good articles authored by them are published frequently, which by itself is a matter of pride and honor. 1978 Batch Alumni hosted Dinner this time coordinated by R Subramanian, Ex-President of CITAACC. Big thanks to 78 batch. 1978 batch honoured our President and Vice President. Two food counters were in operation simultaneously, taking into view the number of participants.

Acknowledge with thanks the contributions from 1978 batchmates for sponsoring the Dinner and for our CIT Alumni and Families turning up in good numbers.

CIT 85 Reunion
Vagamon
Kerala

S.Sivalingam
1985 - CIVIL

The much-awaited reunion of the 1985 batch of CIT began with the warm reception of a group of our beloved friends who arrived by train at Kottayam Railway Station on March 13th 2026 where smiles, hugs, and excitement filled the air as the joy of meeting batchmates after years knew no bounds.

After a brief stay at a Hotel in Kottayam, Kerala the team got refreshed and started the journey towards the beautiful hills of Vagamon of Idukki District, Kerala.

The travel was characterized by visual treat and enjoyment of the scenic beauty. Vagamon, nestled in the Western Ghats of Kerala, is one of the State's most serene and unspoilt hill stations.

Its beauty lies in the perfect blend of rolling green meadows, mist-covered valleys, pine forests, and tea estates, all resting at an altitude of around 1,100 meters above sea level. Vagamon's Beauty includes Lush Meadows and Tea Gardens, Cool Weather, Misty Hills, Pine Forests, Waterfalls, Streams, Adventure & Tranquillity.

The joyous two-hour journey was through two luxury vans. The entire length of travel had an exchange of pleasant memories from the days at CIT and the hostel stay.

The folks were clear and sharp in memory, bringing back the nostalgic reminiscences of the good old days. A comfortable and pleasant stay had been arranged by the organisers at Winter Vale Resort where every moment turned into a memory to cherish forever!

A peaceful hill-stay tucked away in the lush greenery of Vagamon, known for its cool climate, meadows & peace found to be perfect destination for a friend's getaway, rejuvenation or a relaxed reunion. The locale is surrounded by tea plantations and misty hills, cozy cottages and scenic valley views, campfire, pool, rain shower, group-friendly open spaces, nature walks and nearby viewpoints. No doubt it is a lovable and great spot for people who love photos and reels, a calm environment to unwind and reconnect.

A nice siesta in the afternoon made all the inmates fresh for the evening.

The evening started with fun and frolic near the Campfire site at the resort. A minute's silence was observed to pay respect to the departed batchmates.

The evening discussions started with acknowledgements to the hard work put forth by the organisers in making the reunion possible. The gathering also discussed the ways and means to bring many of the batchmates into the fold. Soon the team unwound and turned its focus on the days at their *Alma Mater*.

The first day came to a grand end after a sumptuous buffet dinner at the spacious dining hall which had a tasty gourmet filling the gastro appetite and the nature's view filling the senses.

Day 2:

The team woke up early in the day at 5:30 and started to gather at the reception to group themselves into three 4WD jeeps for an off-road ride. The mist-covered roads, speeding jeeps it was altogether a daring experience to endure. The ride was very bumpy and thrilling with steep climbs & rough terrains. It was an adrenaline-pumping thrill through the beautiful Vagamon landscape, giving everyone a memorable experience to remember forever.

A viewpoint at the cliff, a river course with a tunnel, Idukki dam catchment and a suicide point were all the sites visited. Thick fog, morning dews, ozone-filled air and penetrating rays of sun clearing the dew for the dawn were all the visual treats that would remain etched in the memory. Astounding nature and a pleasant climate provoked many a click from the members encapsulating the scenery in their memory.

The jeeps sped back to the resort for breakfast at 9 in the morning. Patting the experienced drivers for their daredevil riding skills, the members rejoiced over the morning breakfast and relaxed the rest of the day at the pool. The swimming pool sessions and the rain dance brought out the child in us, reminding us that friendship never grows old.

As a thick blanket of darkness covered the day's shine, the campfire gathering created a magical atmosphere. Stories, laughter and hearty conversations shared just like good old college days. Apart from casual digs, pep talks by members on topics essential for leading a smooth, calm, peaceful retired life were delivered by some of the batchmates, which were raptly listened to. Health tips for happy living were the star attraction both on topic and on the delivery with interesting anecdotes.

DAY-3

Back with the guys who made the college life unforgettable is always thrilling & exciting! Chaos, laughter, leg pulling, total nonsense … just a diminutive more grown up! A little break, a lot of laughter, and the best company. Our mini refreshment camp turned into pure joy, endless chats and memories to be preserved forever!

Perhaps the most touching moments were when we revisited our sweet college memories from 1981–1985, recalling classrooms, friendships and the unforgettable days that shaped our lives.

The group photograph captured the spirit of unity and friendship to preserve the reunion moments

We also took time to honour and appreciate the organisers whose dedication and effort made this wonderful gathering possible. Comfortable stay, great food, great friends… all made the brief stay perfect and memorable!

Finally everyone bid farewell to the resort, to their pals, carrying renewed friendships and beautiful memories started returning back to their nests with heavy hearts filled with sentiments.

This reunion was not just a meeting — it was a celebration of friendship, memories, and the timeless bond of CIT 85.

The very presence of batchmates (in all 26) at the Meet inspired all those who had turned up, making it special. While the happiest moments spent at the reunion have been clearly etched in the memories of all those who have attended for sure, it would have created a longing in those who have missed it for various compelling reasons. Hope to unite again at regular intervals for the years to come… Ciao CIT85

END OF AN ERA

A Tribute to a Visionary Leader – Prof. M. GURUSWAMY, Principal, CIT

Re-published from CIT 1996 Srishti Magazine.

The year 1996 marked a defining moment in the history of the Coimbatore Institute of Technology (CIT). As chronicled in *SRISHTI*, the institute's cherished magazine, it was not merely the turning of a calendar page—it was the closing chapter of a remarkable era. May 31st stood as a symbolic milestone, signifying the retirement of a beloved and respected Principal, a leader whose vision and dedication had left an indelible mark on the institution.

Leadership transitions are often moments of uncertainty, but this particular change was layered with gratitude, admiration, and deep respect. The outgoing Principal was not just an administrator; he was a guiding force, a mentor, and an architect of CIT's growth. His departure was felt not as a loss alone, but as the culmination of years of tireless service and transformative leadership.

An accomplished academic, he began his journey with a degree in Civil Engineering from PSG College of Technology, later pursuing advanced studies at Oklahoma University in the United States. His academic excellence was matched by his administrative acumen. Before taking charge as Principal of CIT, he held several key positions in universities both in India and abroad, bringing with him a wealth of experience and global perspective.

Under his stewardship, CIT witnessed significant progress. The construction of the college auditorium, expansion into new engineering and allied disciplines, and the introduction of innovative

subjects such as the *Science of Creativity* stand as enduring testaments to his forward-thinking approach. These developments were not merely infrastructural or academic additions—they reflected a philosophy that education must evolve with time and inspire originality.

What truly distinguished his leadership, however, was his deep respect for individuality and his belief in nurturing leadership among students. He did not believe in rigid regimentation. Instead, he fostered an environment where freedom was balanced with responsibility. Students were encouraged to think independently, take initiative, and develop qualities that would prepare them not just as engineers, but as leaders.

He often emphasized that a well-rounded CITian should possess not only strong technical knowledge but also sound managerial skills. In an increasingly competitive world marked by rising costs and evolving challenges, he highlighted the importance of efficient management of time and resources. His insights prepared students to navigate the complexities of the professional world with confidence and competence.

Beyond academics, he was a strong advocate of holistic development. He believed that education extended beyond classrooms and textbooks. Under his leadership, extracurricular activities flourished, and sports received significant encouragement. The facilities and incentives provided during his tenure contributed to remarkable achievements in athletics and co-curricular domains, enriching campus life and fostering a spirit of excellence.

Looking ahead, his vision for CIT remained as dynamic as ever. Plans for new hostels for both boys and girls reflected his commitment to improving student life. His recognition of computers as a key area for investment demonstrated his foresight in anticipating technological advancements that would soon reshape education and industry alike.

As *SRISHTI* poignantly expressed, the entire CIT community—students, faculty, and staff—came together to extend their heartfelt wishes for his future endeavours. While his formal role as Principal concluded, his legacy continued to inspire generations of CITians.

Republished from CIT 1996 Srishti Magazine. Editor V. Vivek

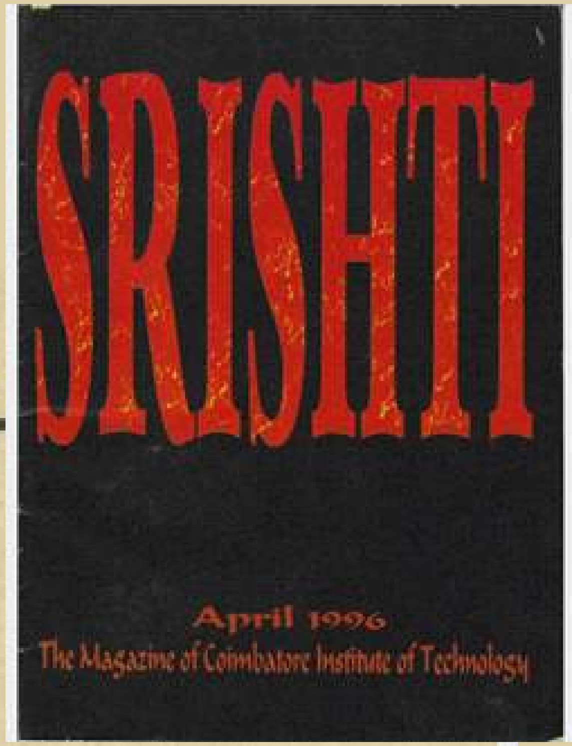

End of an Era

May 31st shall witness the end of a glorious era in the history of C.I.T. as the time for a change of guard in the highest administrative post in our college looms ahead, our beloved and popular Principal will step down to pave the way for a new incumbent.

An able and qualified person he did his graduation in civil at PSG College of Technology. He later went on to do MS at Oklahoma University in U.S.A. He held various key posts in universities in India and abroad, before he took up the post of Principal of our institution.

Widely respected by both student and staff community alike, Prof. M.G. has been the guiding force behind some of the tall achievements of our college. He has to his credit the construction of our auditorium the emergence of more branches of engineering and allied fields and the introduction of Science of Creativity as a part of our curriculum.

A popular personality, he does not believe in regimentation. He has always encouraged leadership qualities in the students by giving freedom coupled with responsibility.

The qualities he thought are necessary for an outgoing CITian are sound technical knowledge combined with a good managerial skills. He emphasized upon the importance of managing time and resources in today's world of fierce competition, rising prices and labour costs.

His future plans for CIT include the building of new hostels for girls as well as boys in the near future and he also considers computers as being the thrust areas for investment.

Prof. M.G. is a person who believes in the all-round development of an individual. True to his beliefs, he has encouraged not only academics but also extra-curricular activities. The incentives and facilities provided to the students has spurred an enviable growth in the field of sports.

We, at SRISHTI, on behalf of all at CIT, wish him success in his future endeavours.

4 SRISHTI • THE MAGAZINE OF THE COIMBATORE INSTITUTE OF TECHNOLOGY

26 STALLS
COUNTLESS MEMORIES.
ONE FEELING — CIT

Ragul T
2016 - CSE

It all started with a simple phone call.

A call from **Devishree Ma'am, Dean of Alumni Affairs**, asking if I could put up a stall for the **Legacy Alumni Ignite Expo'26**.

At that moment, it felt like just another opportunity.

But as the day unfolded…

it became something much more.

Walking Back Into CIT

Stepping back into the CIT campus after years…

There's something about the place that never changes.

The same roads, the same buildings, the same feeling —

but now, filled with memories.

And this time, we weren't just students.

We were back as **builders, founders, and alumni**.

26 Stalls. 26 Stories.

The expo had:

- 18 alumni stalls
- 8 student stalls

But beyond the numbers, what stood there were **26 journeys**.

Each stall wasn't just a business —

it was someone's:

- Late nights
- Struggles
- Risks
- Dreams turned into reality

Walking through the stalls felt like walking through **years of effort and passion**.

Our Presence – HighOnSwift

We stood there representing **HighOnSwift**, sharing what we've been building:

Helping businesses ship 10×

faster with AI-powered development

We spoke about:

- AI Agents
- LLM Applications
- Computer Vision
- Mobile & Web Platforms

But more than the tech…

We spoke about **possibilities**.

And to bring it alive, we showcased a video —

a video completely created using AI.

Because we believe in one thing:

Don't just talk about AI. Build with it.

Conversations That Stay With You

Lunch at the **CIT Mess** felt like going back in time.

But now, the conversations had changed.

I had the opportunity to interact with:

- **Ravi Anna (1980 Batch) – Pragna Consultants**
- **Peluru R K (1989 Batch) – Evanke**
- **Manoharan Anna (1994 Batch) – Flowtech**

Different batches. Different journeys.

But one common thing:

CIT connection

These weren't just conversations.

They were moments of learning, reflection, and pride.

When Alumni Walk Into Your Stall

One of the most special parts of the day was the people who walked into our stall.

- Seniors who built industries
- Leaders who shaped organizations
- Alumni who carried forward the CIT legacy

From:

- **Saravanaraja Anna**
- **Ramesh Anna**
- **Karnan Ramamurthy Anna**
- **Subbu Anna with his batchmates**
- **Karthik Swaminathan Anna**
- **Sethu Ram Anna**
- **Usha Akka**

To:

- **Marimuthu Anna (President)**
- **Dr. Guna Sekaran (Secretary)**

Each visit wasn't just a visit.

It was encouragement.

It was validation.

It was pride.

When the Institution Stands With You

What made it even more meaningful was the time spent by:

- **Rajashree Ma'am – Principal**
- **Devishree Ma'am – Dean of Alumni Affairs**
- **Dr. Rajesh Ranganathan – HOD Mechanical**

They didn't just visit.

They stayed.

They listened.

They understood what we are building.

And that meant everything.

A Moment of Nostalgia – Palani Hostel

In between all this, I took a small detour.

Visited **Palani Hostel**.

And honestly… I was not prepared for what I saw.

The transformation is unbelievable.

It felt less like a hostel

More like a **star hotel in the making**

I won't reveal much here.

But I'll say this:

Every alumnus should come back and see this once.

A proud moment to know that this transformation is being executed by my own batchmate:

Sylvester Arul Vasanth

That's when it hits you…

Alumni are not just growing outside

They are building back into the institution too

From Expo to Legacy

As the expo came to a close around **5:30 PM**,

it didn't feel like the end.

By **6:00 PM**, **OSAN Day / CIT Alumni Day 2026** began.

From showcasing startups…

to celebrating legends.

From building the future…

to honoring the past.

The day came full circle.

What Stayed With Me

When I walked out that evening, one thought stayed with me:

CIT is not just a college.

It's a place that:

- Builds people
- Connects generations
- Creates lifelong identity

Final Thought

26 stalls. Countless conversations.

Infinite memories.

But beyond everything…

It felt like coming home.

தப்பித்து வந்தேனம்மா!

சமீபத்திய வளைகுடாப் போரின்போது துபாயிலிருந்த தப்பி வந்த கதை!

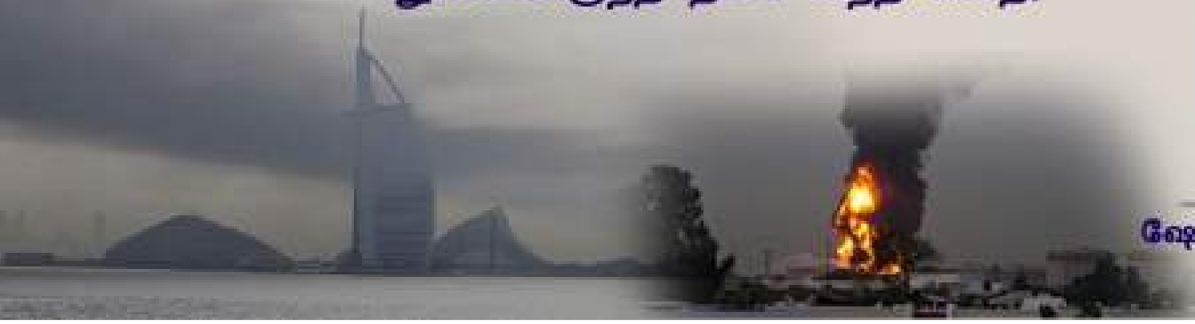

ஷேக் சிந்தா மதார்
1970 Elec.

சமீபத்திய வளைகுடாப் போரின்போது துபாயிலிருந்த தப்பி வந்த கதை! கத்தாரில் மகளுடன் இருந்த நானும் மனைவியும், பிப்ரவரி 23 அன்று துபாயில் மகனைக் காணச் சென்றோம்.

பிப்ரவரி 28 அன்று ‘டமார்’ என்ற வெடிச் சத்தம்! வீடே லேசாக அதிர்ந்தது. நாங்கள் ஒருவரையொருவர் கேள்விக் குறியுடன் பார்த்துக் கொண்டோம். என் மகன் உடனடியாக கூகுளில் தேடி, “ஈரான் குண்டு போடுகிறது” என்றான். ‘ஏன், எதற்கு?’ என்று அப்போது புரியவில்லை. பின்னர்தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரிந்தது, அது இஸ்ரேல் Vs ஈரான் போர் (Via அமெரிக்கா)என்று.

‘அதற்கு துபாய் என்ன பாவம் செய்தது?’ என்ற என் கேள்விக்கு, ‘UAE, Qatar, சவூதி அரேபியா போன்ற அரபு நாடுகளிலுள்ள அமெரிக்க ராணுவத் தளங்களை ஈரான் தாக்குகிறது’ என்று கிடைத்தது பதில்.

ஈரானின் ஏவுகணைகளையும் Drone களையும் UAE எதிர்த்துத் தாக்கியபோது உடைந்து விழுந்த பாகங்களாலேயே பல பாதகங்கள்.

தொடர்ந்து அவ்வப்போது குண்டுச் சத்தங்கள். ஒருநாள் துபாயில் ஒரு உறவினருடன் போனில் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, “அப்பாடா, இன்னைக்குக் காலைலேயிருந்து வெடிச் சத்தத்தையே காணோம்” என்ற அவர் வாக்கியம் முடியுமுன்னே ‘டமார்’ என்று சப்தம். Think of the devil, he is there! விமான சர்வீஸ்கள் ரத்து, விமான நிலையங்கள் மூடல், ஆகியவை காரணமாக, இந்தியாவிலிருந்து ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆகிய நாடுகளுக்கு துபாய் வழியாகச் செல்லும் பயணிகள் பலர் வசமாக மாட்டிக் கொண்டனர். விமான நிலையம் விழி பிதுங்கத் தொடங்கியது. துபாய் அரசு அவர்களுக்கு மட்டும் பிரத்யேகமாக ஸ்பெஷல் விமான சேவையைத் தொடங்கியது (சென்னை உள்ளிட்ட சில முக்கிய இடங்களுக்கு மட்டும்). மேலை நாடுகளுக்குப் புறப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ‘பூமராங்’.

அடுத்து விடப்பட்ட ஒரு ஸ்பெஷல் ஃப்ளைட்டில் அடித்துப் பிடித்து இரண்டு

டிக்கட்கள் வாங்கினான் என் மகன். சுமார் 480 பேர் பயணிக்கும் ஏர் இந்தியா ஜம்போ ஜெட். என்னதான் அரசிடமிருந்து முறையான பெர்மிஷன் வாங்கியிருந்தாலும், கூடுதல் பாதுகாப்புக்காக மூன்று மிலிட்டரி ஜெட் விமானங்கள் எங்களுக்குத் துணையாகப் பறந்தன (இடது, வலது, மற்றும் முன்புறம்). துபாய் Air space முடிந்ததும் அவை 'U-Turn' அடித்துத் திரும்பி விட்டன. ஆக, வான்வெளியில் ராஜவீதி பவனி!

வருடத்திற்கு குறைந்தது ஒரு முறையாவது துபாய் சென்று வந்து கொண்டிருந்த எனக்கு, மார்ச் 5 அதிகாலையில் அதன் ஏர்ப்போர்ட் உட்புறத் தோற்றம் மனதை மிகவும் பாதித்தது. கடந்த 25 ஆண்டுகளில், இத்தனை வெறிச்சோடி நான் பார்த்ததே இல்லை. எங்கள் ஏர் இந்தியா கவுன்ட்டர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களும் absolute vacuum தான்.

வழக்கமாக மூச்சு விடக்கூட நேரமில்லாமல் இயந்திரம்போல் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் Immigration அதிகாரிகள்கூட படு கேஷுவலாகக் காட்சியளித்தனர். என் முறை வந்ததும் அதிகாரி, "என்ன, துபாய் மேலே கோவிச்சுக்கிட்டு போறீங்களா? இனிமே வர மாட்டீங்களா?" என்றார், கேலி கலந்த புன்னகையுடன்.

"நோநோ, ¼ century நான் வேலை பார்த்த ஊர், இப்போ என் மகன் அரசுத் துறையிலே எஞ்சினீயரா இருக்கான். அடிக்கடி வந்திட்டுத்தான் இருப்பேன்" என்று நான் சொன்னதும், நான் பணிபுரிந்த கம்பெனி பற்றியும் என் மகனைப் பற்றியும் விசாரித்தார். Immigration அதிகாரி இப்படி மனம் விட்டுப் பேசுவதும் நான் இதுவரை பார்த்திராத காட்சி. (இந்த உரையாடல் முழுக்க அரபியில்).

'எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கினதெல்லாம் லாபம்" என்கிற ஒரே குறிக்கோளுடன் இயங்குவது ஏர்லைன்ஸ் நிறுவனம் மட்டும்தான். துபாயிலிருந்து டெல்லிக்கு (மூன்றரை நேரமே பயணம்) one-way டிக்கட் விலை அதிகமில்லை ஜென்ட்டில்மேன் ஒரு லட்சம் ரூபாய்தான் (ஒரு நபருக்கு).

"அபாயகரமான அச்சுறுத்தல்கள் இருப்பதால் உங்கள் பாஸ்போர்ட் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களுடன் எந்நேரமும் வெளியேறத் தயாராய் இருங்கள்" என்று அவ்வப்போது எல்லோருடைய மொபைல்களிலும் அரசிடமிருந்து எச்சரிக்கை ஒலிக்கும்போது அடிவயிற்றைக் கலக்கும்.

"அவசியமின்றி வெளியே செல்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். வீட்டிலும் ஜன்னல் அருகில் அமராதீர்கள்" என்று அரசு தொடர்ந்து சொல்லி வருகிறது.

இந்திய விமான நிலையங்களில்தான் வாசலிலேயே சருகு இலை யூனிஃபார்மில் நின்று பாஸ்போர்ட், டிக்கட், விசா எல்லாவற்றிலும் பெயர் ஸ்பெல்லிங் சரியாக இருக்கிறதா என்று கண்ணில் விளக்கெண்ணெய் ஊற்றிக்கொண்டு தேடுவார்கள்.

துபாய், அபுதாபி, போன்ற இடங்களில் ஜம்மென்று உள்ளே போய்விடலாம் (வழியனுப்ப வந்தவர்கள் உட்பட). இம்முறை அங்கேயும் அதே தடா! "இவங்க ரண்டு பேருமே வயசானவங்க......" என்று என் மருமகள் கெஞ்சியும் மசியவில்லை அங்கு. இன்னும்கூட அங்கே சிவகாசிச் சத்தம் முழுமையாக ஓயவில்லையாம்.

மேகமலை சுற்றுலா

Chidambaram Natarajan
1978 Chemical

தொடரும்...

டிசம்பர் 19ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மூன்றாம் நாள் சுற்றுலா:

காலை ஏழு மணியளவில் வீரபாண்டி அருள்மிகு கௌமாரியம்மன் கோயிலில் வழிபட்டோம். ஊழ்வினையால் பார்வையிழந்த பாண்டிய மன்னன் வீரபாண்டியன் இந்தக் கோயிலில் வழிபட்டு கண் பார்வை பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

அருகிலுள்ள முல்லையாற்றில் தடுப்பணையிலிருந்து தண்ணீர் ஒரு சிற்றருவியாகத் தவழ்வது அற்புதமான காட்சி. பல திரைப்படங்களில் பாடல் காட்சிகளில் கண்ட இந்த முல்லையாற்றை நேரில் கண்டது சிறப்பு.

தேனி ஸ்ரீ அன்னலட்சுமி உணவகத்தில் சுவையான காலை சிற்றுண்டியை உண்டு மகிழ்ந்தோம். அருகிலுள்ள பெத்தாட்சி விநாயகர் திருக்கோயிலில் வெற்றிலை அலங்காரத்தில் மிளிர்ந்த வலம்புரி விநாயகரை வணங்கி அருள் வேண்டினோம்.

தேனியிலிருந்து கிளம்பி வைகை அணையை நோக்கிக் கிளம்பினோம். ஒன்பது மணியளவில் வைகை அணையை அடைந்தோம். முதலில் அங்குள்ள பூங்காவைப் பார்வையிட்டோம்.

நன்றாகப் பராமரிக்கப்பட்டிருக்கும் இப்பூங்காவுக்கு சிறு வயதில் குடும்பத்தினருடன் அடிக்கடி வந்திருப்பதாகவும், அங்குள்ள உல்லாசத் தொடருந்தில் பயணம் செய்திருப்பதாகவும் ரவீந்திரன் மலரும் நினைவுகளில் ஆழ்ந்தார். பின் ரவியும் நானும் படிகளில் ஏறி அணையின் மேல் பகுதியை அடைந்தோம். முழுக் கொள்ளளவை எட்டியிருந்த வைகை அணையில் கடல் போல் தேங்கியிருந்த நீர் பார்க்கக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது.

ஆறு மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியான 'வருஷ நாட்டு' பகுதியில் உற்பத்தியாகி, 258 கிலோ மீட்டர் பயணித்து ராமநாதபுரம் பெரிய கண்மாயில் கலந்து, பின் வடிகாலாய் வங்காள விரிகுடா கடலில் கலக்கிறது. நேரடியாக கடலில் கலக்காத நதி வைகை. வைகை அணையின் மொத்த கொள்ளளவு 6,826 மில்லியன் கன அடி (6.83 டி.எம்.சி). 71 அடி உயரம்.

ஆனால், அணையில் உள்ள வண்டல் மண், சேறு, சகதி எல்லாம் சேர்ந்து அணையின் கொள்ளளவைக் குறைத்து விட்டதாகவும், விரைவில் அவற்றை அகற்ற ஏற்பாடு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அன்றைய செய்தித்தாளில் கண்டேன்.

அருகிலுள்ள பொதுப்பணித் துறை ஓய்வு விடுதிக்குச் சென்று அங்கிருந்து வைகை அணையின் நீர்ப்பரப்பைப் பார்த்தோம். சுற்றுலாவின் இறுதிக் கட்டத்தை எட்டியதால் கொண்டு வந்திருந்த நொறுக்குத் தீனியில் மீதமிருந்தவற்றை அங்கு அமர்ந்து மொக்கினோம். பின்னர் மதுரை நோக்கிப் பயணித்தோம்.

பதினொன்றரை மணியளவில் திரு நகர் கடந்து ஹார்விப்பட்டி பாண்டியன் நகர் கல்யாண விநாயகர் திருக்கோயில் அருகிலுள்ள உறவினர் வீட்டில் நான் இறங்கி நண்பர்களிடம் பிரியாவிடை பெற்றுக் கொண்டேன்.

நண்பர்கள் வீட்டில் இறங்கிக் கொண்ட பின்னர் எங்கள் வாகனம் மதியம் ஒன்றரை மணிக்கு திரும்பி வந்தது. அதற்குள் உறவினர் வீட்டில் வந்திருந்த பல உறவினர்களிடம் உரையாடி, மதிய உணவை முடித்துக் கொண்டு ரயிலடி செல்ல நான் தயாராக இருந்தேன். ஞாயிற்றுக் கிழமை என்பதால் போக்குவரத்து நெரிசல் இல்லை. இரண்டு மணிக்கே ரயிலடி வந்து சேர்ந்தேன். மூன்று மணி தேஜஸ் விரைவு ரயிலில் சென்னை நோக்கிப் பயணித்தேன். பயணத்தின் போது அமெரிக்காவில் அரிசோனா மாநிலம் பீனிக்ஸ் நகரில் வசிக்கும் ஆறு வயது சிறுவன் சாய் அழகுத் தமிழில் அனைவருடனும் உரையாடிக் கொண்டு வந்தது நேரம் போனதே தெரியவில்லை.

ரயில் எழும்பூர் ரயிலடியை பத்து நிமிடம் முன்னதாகவே வந்து சேர்ந்தது. வழக்கம் போல் இரு மடங்கு கட்டணம் கேட்ட ஆட்டோ ஓட்டுனர்களைத் தவிர்த்து ஓலா ஆட்டோவில் சரியான கட்டணம் செலுத்தி ஒன்பதரை மணிக்கு வீடு வந்து சேர்ந்தேன்.

சுகமான சுற்றுலா நினைவுகளை மனதில் அசை போட்டுக் கொண்டே அடுத்த சுற்றுலா எப்போது என்று காத்திருக்கிறேன்.

சுற்றுலாவை இனிமையாக்கிய நண்பர்கள் செண்பகமூர்த்தி, ரவீந்திரன், ம.முத்துகிருஷ்ணன் மூவருக்கும் மீண்டும் என் நன்றிகள்.

முற்றும்.

HONOR FOR THE ACHIEVEMENT

It is a moment of pride indeed for all CITans when 'the Hindu' in its article dated 28th March, 2026, that the Hindu Group's World of Women (WoW) Awards 2026 themed 'Breaking Ceilings Reaching for the Skins have chosen women in multi-sector to be honored under 13 categories. We join all in wishing **Ms. Gowri Kailasam** 1989 CIT, all the very best. - Editor / CITAACC

Gowri Kailasam: driving excellence in industry

Gowri Kailasam, Chief Executive Officer of Rane (Madras) Limited, was honoured with The Hindu Excellence in Business Leadership Award. She began her career at Ford Motor Company, gaining extensive international experience. At Rane (Madras), she rose to leadership and guided the company to both the Deming Prize and the Deming Grand Prize, while driving sustained growth. Beyond the boardroom, she serves as Chairwoman of the Indian Women Network, Tamil Nadu, and as Vice Chair of the CII Tamil Nadu Manufacturing Excellence Committee, committed to strengthening both industry standards and the pipeline of women leaders.

The Hindu celebrates women across fields

Achievers from multiple spheres, ranging from healthcare to rural development, were felicitated and the immense contributions they made, breaking barriers along the way, were acknowledged

Honouring changemakers: Winners of the World of Women 2026 Awards with Chairperson of The Hindu Group Nirmala Lakshman and Chief Executive Officer L.V. Navaneeth in Chennai on Friday. B. [illegible]

The Hindu Bureau
CHENNAI

At The Hindu Group's World of Women (WoW) Awards 2026, themed "Breaking Ceilings, Reaching for the Skies", women from multiple spheres and sectors were honoured across thirteen categories of awards from healthcare to rural development on Friday, celebrating their broad list of achievements, while also acknowledging the barriers that they have broken along the way.

The World of Women Awards is more than a platform of recognition since it is a celebration of purpose and perseverance, said Nirmala Lakshman, Chairperson, The Hindu Group. "Each category represented, ...

GRT Jewellers presents THE HINDU WORLD of WOMEN — 2026 — Recognising Excellence. Co-powered by SATHYABAMA. In association with DRA, Gold

...sion," said Ms. Lakshman, adding that from those driving change at the grassroots level to those influencing industries and institutions, each journey ...

> When women rise, communities, industries, and societies move forward as the impact of their achievements opens doors, and inspires future generations to also dream bigger
>
> NIRMALA LAKSHMAN, Chairperson, The Hindu Group

...nanity, and equality in every sphere of life," she added. Ms. Lakshman also said that the award function is a reminder that when women rise, communities, industries, and societies move forward because the impact of their achievements opens doors, and inspires future generations to dream bigger.

Meanwhile, The Hindu Inspiring Influencer Award was given to Anuja Amin and The Hindu GRT Generational Pride Award was given to Keerja Ravi and Baveena Ravi.

The Hindu Excellence in Entertainment Award was bagged by actor Radhika Sarathkumar and The Hindu Excellence in Art, Music and Culture Award was conferred on Kapila Venu. The Hindu Excellence in Agriculture and Rural Development Award was given to Sheela Francis. The Hindu Excellence in Academic and Education Award was received by Geeta Dharmarajan and The Hindu Excellence in Health and Hygiene Award went to Revathi Raj. The Hindu Contribution to Society Award was given to Yogita Bhayana and The Hindu Excellence in Entrepreneurship Award was

CELEBRATIONS

On 14th March 2026, the 2nd Saturday of March every year, CIT Alumni Association (OSAN) Day is celebrated at CIT, Coimbatore

On this Day, the college awards the "Distinguished Alumni Award" to a few distinguished Alumni who are selected by a panel of Jury of OSAN.

This year, our Vice President of CITAACC, M Ramesh, 1983 - Chemical, was selected for the Distinguished Alumni Award .

Mr. Ramesh was conferred this award at OSAN Day at our college in the august presence of about 30 Batchmates, President /CITAACC, EC members, Past President/CITACC.

வாசகர் கருத்து

Dear Mr.Subramaniam &Mr.Saravana raja This magazine has come out very nicely The page after page reading has avoided scrolling. Page's content also could be read seamlessly.

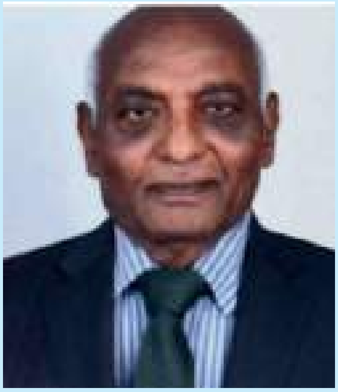

Thanks
R.Nagarajan
1970-Eletrical

HAPPY WEDDING

Selvan Arjun Prashanth wedded Selvi Vijayasree Suresh Son of Mr.Prashanth Kumar M (1985 - Chem) and Mrs.Preeta Prashanth. Marriage was held at Rina's Venue, Chennai on March 6, 2026

என் சுவாசக் காற்றே ..
எனக்குள் நுழைந்து எனக்கு
உயிர் கொடுத்தாய்..
உயிர் வளர்க்க நல்ல
உரமானாய்..
உற்சாகமான காலை
நேரங்களில் உடல் ஊக்கம்
தந்தாய்..
நான் உனை மறந்தாலும் நீ
எனை மறவாமல் வந்து
செல்கிறாய்..
வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை
கூட வரவேற்கும் நான், என்
கூட்டிற்கு வரும் உன்னை
வரவேற்க மறந்தேன்..
நான் நன்றி மறந்தாலும் நீ
நிமிடங்கள் தவறாமல்
என்னுடன் இருக்கிறாய்..
உனதசைவே என்னில்
உயிர் துடிப்பாய்..
எப்படி நன்றி சொல்வேன்
எனதுயிரே..
எங்கெங்கு காணினும்
சக்தியடா..
எனக்குள்ளும் அது சற்றே
உள்ளதடா..
பிரபஞ்சத்தை பிணைக்கும்
அந்த சக்தி எனக்குள்
எப்போதும் நிறைந்திருக்க
கருவியாக இருக்கும் என்
சுவாசக் காற்றே..
கோடான கோடி நன்றி
உனக்கு..
காற்றாக கடவுள்..

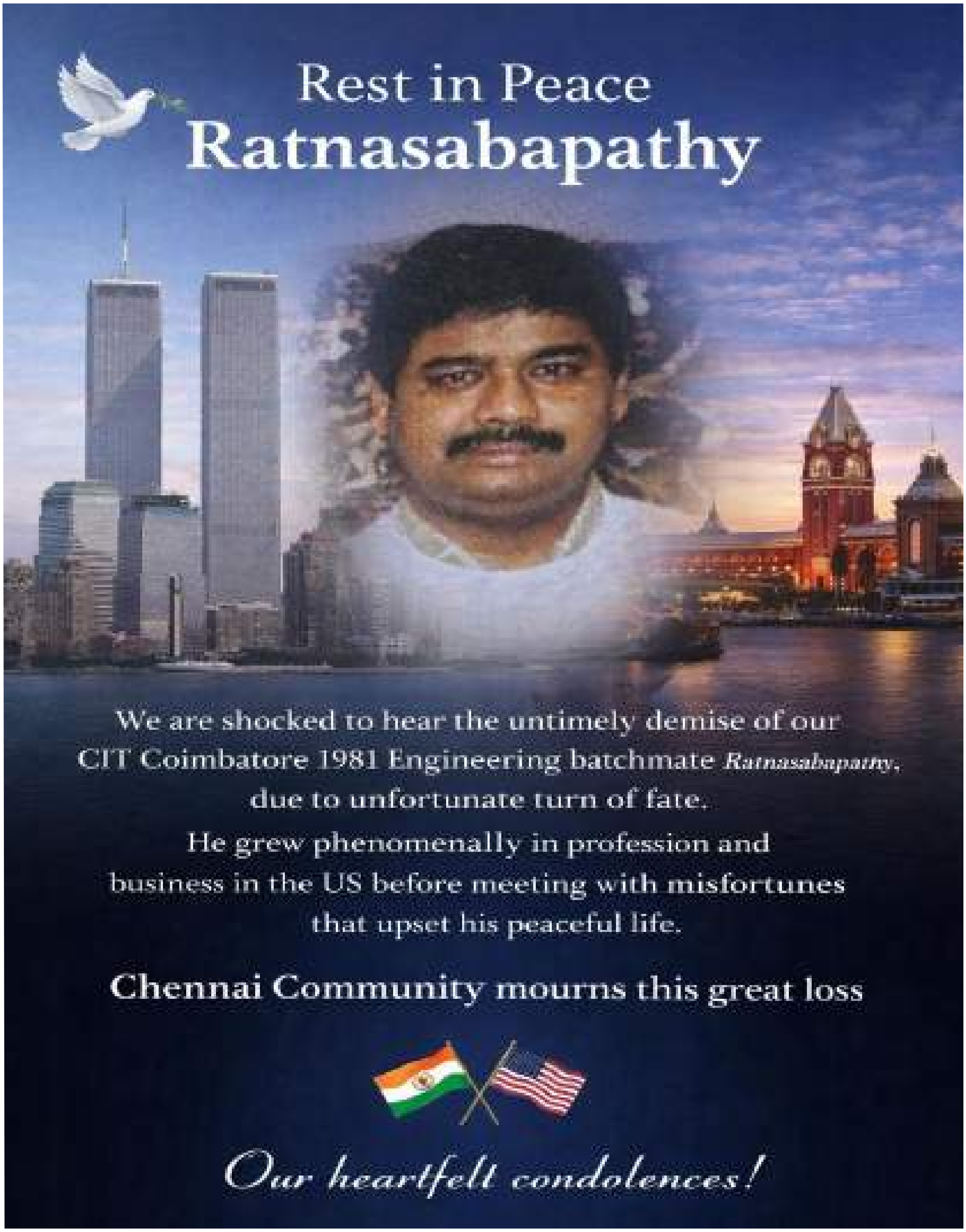

OBITUARY

Our beloved CITan Thiru. Rathinasabapathy, 1981 batch passed away after a brief illness at U.S. on 28th March, 2026. Heartfelt condolences to the demise of our batchmate and friend! May HIS soul rest in peace!

On Going PROJECTS
at Sholinganallur, Thoraipakkam
and on OMR
If you have land and interested in joint development,
give us a call
Kanthan Kudil
With best wishes from Karnan and Raj Arun of
CIT 96 Batch
VEDIC HOMES
Enrich Your Lifestyle
Spacious 2 & 2.5 BHK
apartment
under construction at
New Kumaran Nagar,
Sholinganallur.
Door No 20, 1st Ave Shastri Nagar
Adyar Chennai 600020
+91.98401 61522
Email: info.vedichomes@gmail.com
Website: www.vedichomes.co.in

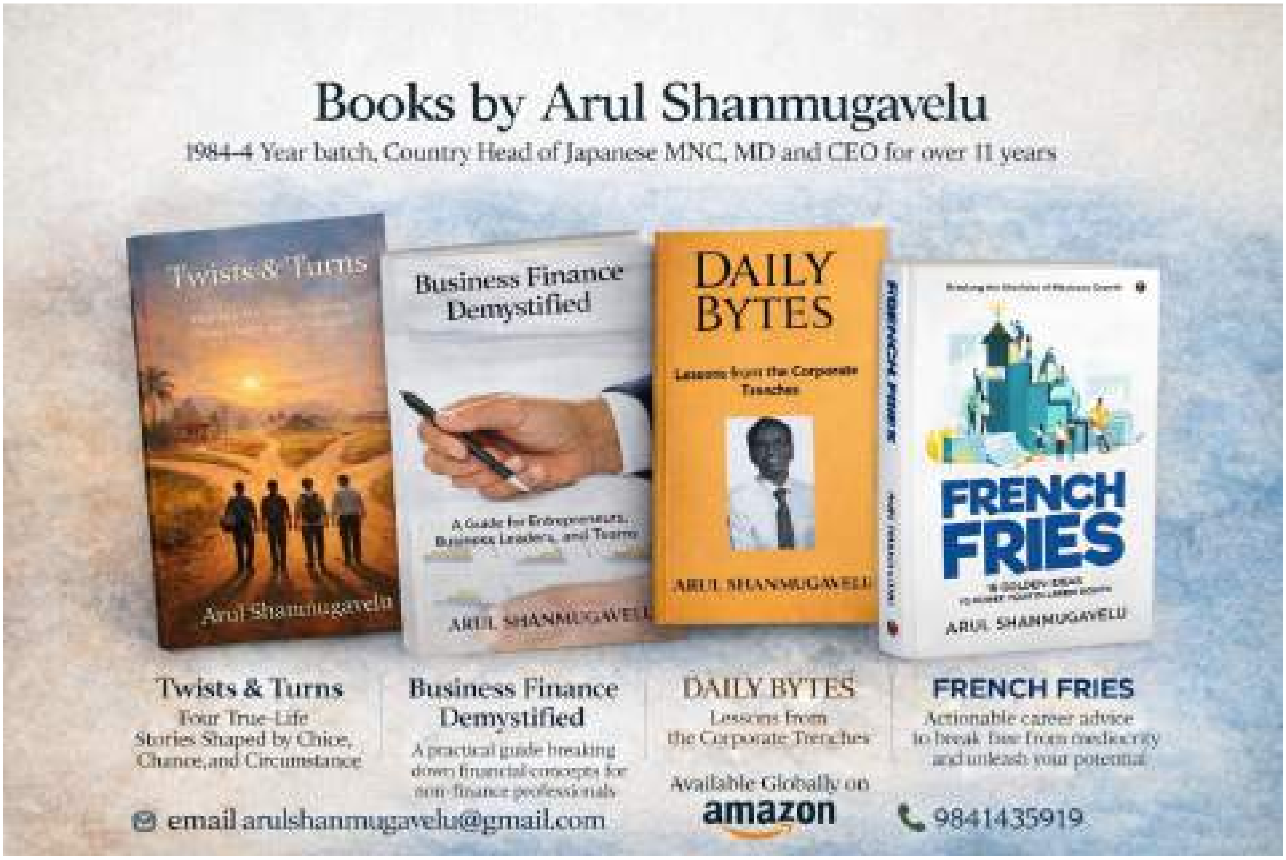
Books by Arul Shanmugavelu
1984-4 Year batch, Country Head of Japanese MNC, MD and CEO for over 11 years
Twists & Turns
Arul Shanmugavelu
Business Finance
Demystified
A Guide for Entrepreneurs, Business Leaders, and Teams
ARUL SHANMUGAVELU
DAILY
BYTES
Lessons from the Corporate Trenches
ARUL SHANMUGAVELU
FRENCH
FRIES
ARUL SHANMUGAVELU
Twists & Turns
Four True-Life
Stories Shaped by Chice,
Chance,and Circumstance
Business Finance
Demystified
A practical guide breaking
down financial concepts for
non-finance professionals
DAILY BYTES
Lessons from
the Corporate Trenches
FRENCH FRIES
Actionable career advice
to break free from mediocrity
and unleash your potential
Available Globally on
amazon
email arulshanmugavelu@gmail.com
9841435919

#LeanOnUs
GERI CARE
ELDERCARE BY GERIATRICIANS
Skilled Nursing Facilities
Post-Acute Care for strength and confidence.
SPECIALISED SERVICES
ASSISTED LIVING
Care for elders needing support with daily activities
POST HOSPITALIZATION CARE
Minimizing risk of infection and readmission
DEMENTIA CARE
Evolving care plan for managing disease progression
POST SURGERY CARE
Supporting recovery with Physio and Rehabilitation
RESPITE CARE
Short term care for elders requiring continuous supervision
PALLIATIVE CARE
Enhancing quality of life for chronic illnesses
INDIA'S 1ST DIALYSIS DAY-CARE & STAY-CARE FOR ELDERS
Physio & Rehab
Mind & Memory Lounge
Bright & Open Elder Groves
CHENNAI THORAIPAKKAM | RA PURAM | MOGAPPAIR VELACHERY | ADYAR | ANNA NAGAR
BENGALURU ULSOOR | SARJAPUR
COIMBATORE OPP. LULU MALL
INDIA'S 1ST ELDER-CARE SERVICES BY GERIATRICIANS
99 444 59 444
www.gericare.in | enquiry@gericare.in
Enquire now